

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่องลีลาภาษาในงานเขียนของวณิช จรุงกิจอนันต์ ผู้วิจัยมีวัตถุประสงค์เพื่อจะศึกษาลีลาภาษาในงานเขียนของวณิช จรุงกิจอนันต์ โดยศึกษาจากตำรา เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและนำเสนอผลการศึกษาโดยวิธีพรรณนาเชิงวิเคราะห์ ซึ่งมีขั้นตอนดังนี้

แหล่งข้อมูล

แหล่งข้อมูลที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ คือผลงานเขียนประเภทร้อยแก้วของวณิช จรุงกิจอนันต์ในแต่ละประเภทและเลือกนำมาแบบเฉพาะเจาะจงเพื่อเป็นตัวแทนในการวิจัย โดยในการวิจัยนี้ไม่นำผลงานด้านร้อยกรองและหนังสือเด็กมาทำการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยนำผลงานเขียนของวณิช จรุงกิจอนันต์แบบเฉพาะเจาะจงมาทำการวิจัยดังต่อไปนี้

1. ประเภทเรื่องสั้น “ซอยเดียวกัน” จำนวน 14 เรื่อง
2. ประเภทนิยาย เรื่อง บ้านเกิดและเพื่อนเก่า จำนวน 24 เรื่อง
3. ประเภทนวนิยาย จำนวน 2 เรื่อง
 - 3.1 แม่เบี้ย
 - 3.2 เทหาสน์ดาว
4. ประเภทสารคดี จำนวน 3 เรื่อง
 - 4.1 จดหมายถึงเพื่อน

4.2 เพื่อนผู้อยู่ในบ้าน จำนวน 8 เรื่อง

4.3 ศาสตร์นิยายและเรื่องสั้น

5. ประเภทหนังสือรวมเล่มจากบทความประจำ จำนวน 5 เล่ม

5.1 ซอยซีไรต์

5.2 ลูกทุ่ง โรงถ่าย นิยายรัก

5.3 โรงจ่านา ความรักและเล่าเต็ง

5.4 แกว้างปาก(กา)หาคะหลิว จำนวน 29 เรื่อง

5.5 กระเทียมเจียว จำนวน 25 เรื่อง

6. บทความประจำในหนังสือมติชนสุดสัปดาห์ ฉบับปี พ.ศ. 2548 (มกราคม - กันยายน)
จำนวน 35 เล่ม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เนื่องจากข้อมูลที่นำมาวิจัยเป็นข้อมูลแบบปฐมภูมิ ซึ่งนำมาจากผลงานเขียนประเภทเรื่องสั้น นวนิยายและบทความของวาณิช จรุงกิจอนันต์แบบเฉพาะเจาะจง โดยใช้เครื่องมือในการวิจัยดังนี้

1. ด้านการใช้ถ้อยคำ ใช้แนวคิดของกาญจนา วิชญาปกรณ์
2. ด้านการใช้คำให้เกิดภาพ ใช้แนวคิดของกาญจนา วิชญาปกรณ์
3. ด้านการใช้ประโยค

3.1 การใช้ประโยคเพื่อการสื่อสาร ใช้แนวคิดจากเอกสารการสอนชุดวิชา ภาษาเพื่อการสื่อสารของมหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช

3.2 การใช้ประโยคสั้น ประโยคยาว ใช้แนวคิดของกาญจนา วิชญาปกรณ์

4. ด้านน้ำเสียงและท่วงทำนองแต่ง ใช้แนวคิดของกาญจนา วิชญาปกรณ์

การศึกษาค้นคว้าและการเก็บรวบรวมข้อมูล

เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาลีลาการใช้ภาษาในงานเขียนของวาณิช จรุงกิจอนันต์ ซึ่งเป็นนักเขียนที่มีผลงานหลายประเภท ดังนั้นในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยจึงใช้เกณฑ์ในการศึกษาเฉพาะท่วงทำนองการเขียนหรือสไตล์ของผู้เขียนเท่านั้น โดยมีวิธีดำเนินการดังนี้

1. รวบรวมเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับประวัติและผลงานของวาณิช จรุงกิจอนันต์
2. รวบรวมเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องสั้น นวนิยาย สารคดี และคอลัมน์ประจำที่เป็นบทความ
3. รวบรวมความรู้ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับลีลาภาษาหรือท่วงทำนองการเขียน
4. กำหนดขอบเขตการวิเคราะห์ ผู้วิจัยวิเคราะห์ลีลาภาษาหรือท่วงทำนองการเขียนของวาณิช จรุงกิจอนันต์ โดยใช้แนวความคิดของกาญจนา วิชญาปกรณ์

การวิเคราะห์และนำเสนอข้อมูล

เมื่อผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลลีลาภาษาในงานเขียนต่าง ๆ ของวาณิช จรุงกิจอนันต์ ผู้วิจัยจึงนำมาวิเคราะห์ดังนี้

1. ผู้วิจัยวิเคราะห์ลีลาภาษาในงานเขียนโดยพิจารณาจากการใช้คำ การใช้คำให้เกิดภาพการใช้ประโยคและน้ำเสียงหรือท่าทีของผู้แต่ง
2. นำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์มาเขียนบรรยายพร้อมยกตัวอย่างประกอบ
3. สรุปผลและนำเสนอข้อมูลแบบพรรณนาเชิงวิเคราะห์